

Plenaire 1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

25 september 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

OPENINGSVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
OPENING VAN DE ZITTING 2006-2007	1
ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN	1
BENOEMING VAN HET BUREAU	2
TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER	2
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	6

OPENING VAN DE VERGADERING

Tijdelijk voorzitter: de heer Louis Bril, oudste lid in dienstjaren

– *De vergadering wordt geopend om 11.06 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Helga Stevens: gezondheidsredenen;

Patricia Ceysens, Patrick Janssens, Luc Martens, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Sabine Poleyn: ambtsverplichtingen;

Jaak Gabriels: buitenslands.

OPENING VAN DE ZITTING 2006-2007

De voorzitter: Dames en heren, het Vlaams Parlement komt heden van rechtswege bijeen krachtens artikel 32, paragraaf 1, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Ik verklaar de zitting 2006-2007 geopend.

ONDERZOEK VAN DE GELOFSBRIEVEN

De voorzitter: Dames en heren, ik stel voor de agenda aan te vullen met het onderzoek van de geloofsbrieven van een nieuw lid en de eedaflegging van het nieuwe lid.

Is het Parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Dames en heren, in de plenaire vergadering van 12 juli 2006 heeft de heer Norbert De Batselier met ingang van 13 juli 2006 ontslag genomen als Vlaams volksvertegenwoordiger.

Bij brief van 20 juli 2006 verzaakt mevrouw Magda De

Meyer aan haar mandaat van derde opvolger voor de kieskring Oost-Vlaanderen, waartoe ze verkozen werd bij de verkiezing van 13 juni 2004.

Bij brief van 19 juli 2006 verzaakt de heer Dirk Van der Maelen aan zijn mandaat van vierde opvolger voor de kieskring Oost-Vlaanderen, waartoe hij verkozen werd bij de verkiezing van 13 juni 2004.

Bij brief van 3 augustus 2006 verzaakt de heer Dylan Casaer aan zijn mandaat van vijfde opvolger voor de kieskring Oost-Vlaanderen, waartoe hij verkozen werd bij de verkiezing van 13 juni 2004.

De opvolger die in aanmerking komt om de heer Norbert De Batselier te vervangen, is de heer Bart Van Malderen.

Aan de orde is daarom het onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Bart Van Malderen.

Het dossier wordt verwezen naar de commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrieven.

Wij gaan nu over tot de loting van die commissie.

De commissie bestaat uit zeven leden.

Ik verzoek mevrouw Tinne Rombouts, tijdelijk secretaris, de loting te verrichten en de uitgelote namen mede te delen.

Mevrouw Tinne Rombouts: Dirk De Cock, Bart Caron, Carl Decaluwe, Gerda Van Steenberge, Jacky Maes, Dominique Guns, Karim Van Overmeire.

De voorzitter: Ik verzoek de leden van de commissie nu dadelijk bijeen te komen in de Constant Permekezaal.

Om de commissie in de gelegenheid te stellen zich onmiddellijk aan het onderzoek van de geloofsbrieven te wijden, is de plenaire vergadering zolang geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 11.11 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 11.27 uur.*

Aan de orde is de voortzetting van het onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Bart Van Malderen.

De heer De Cock, verslaggever van de commissie, heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik breng verslag uit namens de commissie

belast met het onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Bart Van Malderen. Het voorzitterschap van de commissie werd waargenomen door de heer Carl Decaluwe.

Uw commissie heeft de geloofsbrieven onderzocht van de heer Bart Van Malderen en heeft nagegaan of hij voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden bepaald in artikel 24bis, paragraaf 1 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Uw commissie heeft daaromtrent geen opmerkingen en stelt eenparig voor om de geloofsbrieven van de heer Bart van Malderen geldig te verklaren en hem uit te roepen tot Vlaams volksvertegenwoordiger.

De voorzitter: Mag ik aannemen dat het Parlement het eenparig eens is met de besluiten van de commissie? (*Instemming*)

Ik roep de heer Bart Van Malderen uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig hem uit de grondwettelijke eed af te leggen, die luidt als volgt: "Ik zweer de Grondwet na te leven."

– *De heer Bart Van Malderen legt de grondwettelijke eed af.*

Mijnheer Van Malderen, namens alle collega's heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

BENOEMING VAN HET BUREAU

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de benoeming van het Bureau van het Vlaams Parlement.

Het ligt voor de hand dat de fractievoorzitters, in die hoedanigheid gelijkgesteld met de ondervoorzitters van het Parlement, bij deze benoeming niet betrokken zijn.

Het scheidend Bureau was als volgt samengesteld:

voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten;
eerste ondervoorzitter: mevrouw Marijke Dillen;
tweede ondervoorzitter: de heer Carl Decaluwe;
derde ondervoorzitter: niet ingevuld;
vierde ondervoorzitter: de heer Luk Van Nieuwenhuysen;
secretarissen: de heer Francis Vermeiren, mevrouw Veerle Heeren, de heer Ludo Sannen.

Vraagt iemand het woord omtrent de benoeming van het Bureau?

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer de voorzitter, mag ik vragen het uittredend Bureau opnieuw aan te stellen, waarbij de open functie van derde ondervoorzitter zou worden ingenomen door de heer Jacky Maes van de sp·a-fractie?

De voorzitter: Wij hebben het voorstel van de heer Caluwé gehoord.

Daar het aantal kandidaten voor elk ambt in het Bureau overeenstemt met aan het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik benoemd:

tot voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten;
tot eerste ondervoorzitter: mevrouw Marijke Dillen;
tot tweede ondervoorzitter: de heer Carl Decaluwe;
tot derde ondervoorzitter: de heer Jacky Maes;
tot vierde ondervoorzitter: de heer Luk Van Nieuwenhuysen;
tot secretarissen: de heer Francis Vermeiren, mevrouw Veerle Heeren, de heer Ludo Sannen.

Het Bureau van het Vlaams Parlement is aldus samengesteld en ik verzoek de voorzitter en twee secretarissen hier op het gestoelte te komen plaatsnemen.

– *Mevrouw Marleen Vanderpoorten, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, geachte collega's, ik ben bijzonder trots dat ik u vandaag als eerste vrouwelijke voorzitter van dit Vlaams Parlement mag toespreken. Ik bedank u nogmaals voor het vertrouwen en ik beloof u dat ik het niet zal beschamen. Maar laten we, vooraleer we samen dit huis heropenen en een blik op de toekomst werpen, toch even terugkijken naar het verleden. Mijn voorganger, Norbert De Batselier, was de eerste voorzitter van deze rechtstreeks verkozen wetgevende vergadering. Dit huis is zijn levenswerk. Hij heeft van dit parlement een van de beste van Europa gemaakt.

Een aantal van de verwezenlijkingen uit zijn drie beleidsplannen vallen mij in het bijzonder op. Ik wil ze graag even overlopen.

Dit parlement heeft aandacht voor zijn ruimere opdracht. In elke commissie zijn Europromotoren aangewezen, die de Europese besluitvorming volgen. Wij willen betekenisvol zijn voor de toekomst. Het project 'De Kracht van je Stem' draagt de democratische principes en burgerzin uit naar de jongeren. Dit huis beschikt over een goed draaiend informatiecentrum, dat

heb ik als volksvertegenwoordiger zelf mogen ervaren. U kunt hier rekenen op een uiterst professionele ondersteuning. Dat alles gebeurt binnen een strikt budgettair kader: er is een realistische meerjarenbegroting tot 2010 opgesteld. Zij is in juni voorgesteld en is gebaseerd op de principes van zuinigheid, effectiviteit en efficiëntie. Daarom zeg ik: dank u Norbert De Batselier, u hebt ons een mooie erfenis nagelaten, waarop ik graag verder wil bouwen.

Maar uiteraard, collega's, stel ik een aantal nieuwe klemtonen voor. Dit parlement is uitgegroeid tot het symbool van een zelfbewust Vlaanderen. De nieuwe zakelijkheid die hier heerst, is een grote troef. In Brussel zijn wij een open venster op Vlaanderen. Het grote aantal bezoekers dat ons werk komt volgen, is daarvan het beste bewijs. We moeten echter realistisch durven zijn: de vernieuwing is niet voltooid. Dat kan ook niet, anders staan we stil. En omdat alles beter kan, moeten we durven zeggen dat deze wetgevende vergadering te veel kampt met een saai imago. Er wordt ons ook al eens verweten dat we te weinig onze controlerende rol spelen tegenover de regering. Sommigen vinden dat we te weinig grote debatten voeren en dat de internationale dimensie van dit parlement miniem is. Of het nu terecht is of niet, het is in elk geval een feit dat onze assemblee vaak nog wordt beschouwd als ondergeschikt aan de federale Kamers.

Collega's, ik heb de voorbije weken alle fractieleiders ontvangen en met hen de verbetering van onze werkzaamheden besproken. Dat waren zeer constructieve gesprekken: bij iedereen leeft dezelfde goede wil om van dit zittingsjaar iets te maken. Ik vertrouw erop dat diezelfde goede wil aanwezig is als we straks echt de draad weer opnemen. Van mijn kant beloof ik u dat ik u zeer snel een aantal concrete voorstellen zal bezorgen. Vandaag wil ik de richting aangeven.

Onze alom geprezen zakelijkheid moeten we behouden en we mogen zeker niet in de valkuilen van het populisme trappen. Maar goede inhoudelijke debatten, voor iedereen begrijpelijk en zonder politieke spelletjes, werpen een dam op tegen de antipolitiek. Dat is de grootste uitdaging waar dit parlement voor staat. Ik doe u een aantal concrete voorstellen om de debatten te verbeteren.

We moeten de plenaire vergadering herwaarderen. Zij moet het hoogtepunt zijn van ons werk: kritisch, maar constructief, zonder oeverloze discussies, maar met scherpe tussenkomsten. Betekent dit dat we het werk in de commissies niet waarderen? Zeker niet! De commissies kunnen over de techniciteit van de voorstellen en ontwerpen debatteren, maar het politieke debat moet opnieuw gevoerd worden in de plenaire vergadering. Ik kom straks terug op de manier waarop ik de commissies nog meer bij het vergroten van het elan van dit parlement wil betrekken.

Het vragenuurtje op woensdag moet korter en in een beter tempo. We moeten meer actualiteitsdebatten durven voeren en sneller op de bal spelen. We mogen er niet voor terugschrikken om – in de aanwezigheid van de regering – te discussiëren over politieke incidenten, actuele gebeurtenissen of maatschappelijke problemen. Ik stel voor dat we ernaar streven om op woensdagmiddag, na de actuele vragen, systematisch 'het debat van de week' te organiseren.

Mijn collega, Kamervoorzitter Herman De Croo, heeft onlangs geklaagd over de kwaliteit van het wetgevende werk in zijn assemblee. Ik kan u zeggen, collega's, dit parlement heeft een traditie van kwaliteitsbewaking. We moeten die voortzetten en ook de regering er verder toe aanzetten kwaliteitsvol werk te blijven leveren. Ook de digitalisering van het politieke en administratieve werk moet verdergaan.

Ten slotte, en misschien het belangrijkste: dit parlement moet opnieuw meer de waakhond van de regering zijn. Dat zijn wij, rechtstreeks verkozenen, aan de burger verplicht: het is de essentie van de basisdemocratie. Op crisismomenten of bij belangrijke beslissingen moeten wij de regering meer om uitleg durven vragen. Onze kritische houding hoeft niet de indruk te wekken dat wij de regering willen belemmeren in haar werk. Neen, we moeten gewoon onze controlefunctie durven te herwaarderen. Er ligt hierover een dossier klaar: ik wil het graag snel, samen met de commissievoorzitters, bespreken.

Tijdens de gesprekken met de fractieleiders is de vraag gesteld om het benchmarkproject van 2001 voort te zetten: het project is een vergelijkende studie over de werking van andere parlementen. De resultaten van het onderzoek hebben geleid tot de publicatie van het boek 'Levende democratie. De kracht van een parlement in de 21ste eeuw'. Dat benchmarkproject is echter niet af. Er zijn nog interessante en belangrijke parlementen die in het onderzoek moeten worden opgenomen. De samenwerking met de andere parlementen in ons eigen land is te vrijblijvend: ze moet op een meer permanente basis worden georganiseerd. Ik stel voor dat we dit benchmarkproject laten voortzetten, door ambtenaren én volksvertegenwoordigers samen.

Ik heb ook nagedacht over de manier waarop we dit parlement meer op de kaart kunnen zetten. Ik geloof dat we meer naar buiten moeten durven treden, in Vlaanderen, maar ook in Europa. Ik ben er stevast van overtuigd dat je mensen pas voor de politiek warm kan maken, als ze voldoende op de hoogte zijn. Daarom staat de communicatie naar de journalisten hoog op onze agenda. De pers is de link van dit parlement met de buitenwereld. De internetuitzendingen van de plenaire vergadering zijn een schitterend initiatief. Villa Politica brengt ons vragenuurtje rechtstreeks tot bij de

mensen thuis. De akoestiek in de perstribune blijft een technisch probleem. We zoeken naar een definitieve oplossing, voorlopig hebben we hoofdtelefoons ter beschikking gesteld. Zo kan de pers de plenaire zittingen volgen zoals het hoort. Maar journalisten hebben graag al eens wat meer stof en ze houden van directe contacten. Daarom zal ik hen geregeld, samen met de leden van het Uitgebreid Bureau en de commissievoorzitters, brieven. We leven in een sterk gemediatiseerde maatschappij. Wie niet naar buiten komt, bestaat niet. En dat geldt ook voor dit parlement. Dit glazen huis moet de uitstraling krijgen dat het verdient.

Om dat te ondersteunen, gaan we ook een informatiefilm maken, die we aan binnen- en buitenlandse bezoekers kunnen tonen, en die we ook meenemen als we zelf naar buiten treden. Het wordt een montage in de stijl van dit parlement: zakelijke informatie over de geschiedenis en de werking, afgewisseld met mooie beelden van dit schitterende gebouw.

Meer naar buiten treden betekent ook: contact zoeken met de burger. Mensen betrekken bij de politiek, naar hen luisteren, ze een stem geven en ze altijd ernstig nemen, is een opdracht voor ons allemaal, maar dat wordt vooral ervaren op het lokale niveau. Ik ben dan ook dan plan om minstens één keer per jaar de burgemeesters van alle steden en dorpen in Vlaanderen samen te roepen en te luisteren naar hun verzuchtingen. Er bestaan op lokaal vlak zoveel interessante projecten en boeiende initiatieven, maar vaak kennen we ze te weinig. Door ze samen te brengen, kan dit parlement werken aan meer en een betere democratie.

Nog in dat verband zal ik een ronde van de provincies doen. Daar wil ik graag de verschillende commissies van dit parlement bij betrekken. Ik stel voor om in elke provincie een themabijeenkomst te organiseren. In Antwerpen zouden we bijvoorbeeld met de havencommissie kunnen werken met betrekking tot de haven, in Oost-Vlaanderen met de commissie Economie met betrekking tot de kenniseconomie. Het is niet de bedoeling om de zoveelste hoogmissen voor de happy few te organiseren. We moeten een manier vinden om ook de burger hierbij te betrekken. In elk geval zetten we zo onze assemblee op de kaart in elke provincie, halen we de banden met de lokale besturen aan en peilen we naar hoe de samenwerking tussen het provinciale en het regionale niveau nog beter kan. Ik zou graag met deze ronde starten in januari.

Van de Vlaamse werkgeversorganisatie VOKA heb ik de vraag gekregen om bedrijfsleiders de kans te geven een politieke stage te lopen in dit parlement. Ik wil daar graag op ingaan. Politici doen tegenwoordig regelmatig een stage in het bedrijfsleven. Waarom zouden we ook de omgekeerde beweging niet maken? In Groot-Brittannië maken bedrijfsmensen gedurende vijf dagen intensief kennis met Westminster. Elke deelnemer wordt

er aan een volksvertegenwoordiger gekoppeld. In Zweden en Finland organiseren de werkgeversorganisaties en het parlement infosessies van een of twee dagen voor bedrijfsmensen. De bedrijfswereld vindt soms dat de besluitvorming traag verloopt. Als de managers het politieke bedrijf van binnenuit leren kennen, zullen ze zien waarom er voor wetgevend werk soms veel tijd nodig is.

Als volksvertegenwoordiger is het ook onze plicht bruggen te bouwen, mensen aan te zetten tot verantwoordelijkheid. Als we verantwoordelijkheid verwachten, moeten we er in de eerste plaats voor zorgen dat burgers voldoende geïnformeerd zijn en zich betrokken voelen. Het is dus onze opdracht om van dit parlement nog meer een echt glazen huis te maken, met een maximale visibiliteit, zodat burgers een duidelijk zicht krijgen op het parlementaire werk en ze maximaal kunnen participeren.

Een andere opdracht van dit parlement is het beklemtonen van de principes van democratie en burgerzin. Een opendebatcultuur, waarin iedereen zijn argumenten kwijt kan, vergroot het democratische bewustzijn. De Kracht van je Stem, de educatieve dienst van dit parlement, is een schitterend initiatief dat bijdraagt tot democratische vorming. Het werkt nu bijna uitsluitend voor het onderwijs. Meer dan 14.000 leraren hebben de informatiepakketten over de gemeenteraadsverkiezingen opgevraagd. De Kracht van je Stem is als het ware een loket voor leerkrachten geworden. Ik ben van mening dat dit project moet worden uitgebreid tot een soort centrum voor democratie en burgerzin. Het democratische bewustzijn en de participatiegraad kunnen er alleen maar door verbeteren. Vormingsinstellingen en opleidingscentra moeten worden gesensibiliseerd om ook trajecten met betrekking tot burgerzin en democratische vorming in hun pakketten op te nemen.

Ik heb uiteraard ook de intentie om over de grenzen te blijven kijken. Steeds meer bevoegdheden van de nationale staten zijn de voorbije jaren naar Europa gegaan. Die overdracht heeft ook gevolgen voor de regio's. Onze regionale wetgeving wordt steeds meer onderhevig aan de Europese regelgeving. We kunnen daarover gaan zitten kniezen, maar we kunnen het ook als een kans zien. Dat heeft dit parlement al gedaan door een eigen Dienst Europa op te zetten, waarin experts in de Europese besluitvorming werken. Zoals gezegd, zijn in elke commissie europromotoren aangewezen, die de Europese besluitvorming van nabij volgen. De Vlaamse Regering brengt hier om de zes maanden verslag uit over de EU-dossiers die voor Vlaanderen van belang zijn. Zo geeft dit parlement aan dat het de Europese politiek daadwerkelijk wil opnemen in het dagelijkse werk. Die koers moeten we aanhouden. Het subsidiariteitsprincipe en de inbreng van de regionale parlementen in de Europese besluitvorming moeten gehand-

haafd blijven. Europa moet onze stem blijven horen. We moeten blijven wegen op de Europese besluitvorming. Ik zal er alles aan doen om in de Conferentie van de Voorzitters van de Regionale Parlementen deze ambitie waar te maken.

In dat verband meen ik dat we alle initiatieven moeten toejuichen om het taalonderricht uit te breiden. Goed Nederlands blijft uiteraard de basis, maar meer aandacht voor Europa kan alleen door meer aandacht voor talen. Andere talen doen ons openstaan voor andere culturen en meningen. Uit een studie van de OESO blijkt dat Vlaanderen zijn koppositie aan het verliezen is. We zijn er niet op achteruit gegaan maar de andere landen zijn vooruit gegaan. We moeten dus een tandje bij steken. Een volwassen Vlaanderen moet meertalig onderwijs aankunnen.

Collega's, als we Vlaanderen willen uitbouwen tot een nog dynamischere en meer welvarende regio, dan moeten we daartoe over de nodige instrumenten kunnen beschikken. Vlaanderen heeft al zeer veel eigen bevoegdheden, maar dat proces moet worden voortgezet. 2007 wordt een scharnierjaar voor de verdere overdracht van bevoegdheden van het federale niveau naar de gewesten en gemeenschappen. Ik heb de voorbije weken gesprekken gevoerd met het Vlaamse middenveld en ik heb gemerkt dat iedereen ervan overtuigd is dat een nieuwe staatshervorming vanuit Vlaams sociaal-economisch perspectief een dwingende noodzaak is. Uit een recente enquête van UNIZO blijkt trouwens dat 70 procent van de ondernemers meer bevoegdheden voor Vlaanderen belangrijk vindt.

We moeten op een ordentelijke manier de dialoog opnieuw kunnen aangaan. Eensgezind, in een Vlaams front, maar zakelijk en niet met de fanfare op kop. We weten goed waar we naartoe willen: we eisen de volledige uitvoering van de vijf resoluties die hier in 1999 bijna eenparig zijn goedgekeurd. Vlaanderen moet een eigen sociaal-economisch beleid kunnen voeren, met inbegrip van het hele tewerkstellingsbeleid en alle belangrijke aspecten van het economische beleid. We moeten een ruimere fiscale autonomie kunnen afdwingen en kunnen beslissen over onze gezondheidszorg. De kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Brussel moeten worden gesplitst. Onze constitutionele autonomie moet worden uitgebreid, ook de regelingen die betrekking hebben op de werking van de eigen instellingen. Dit is uiteraard geen limitatieve opsomming.

Als voorzitter van dit Vlaams Parlement wil ik graag een coördinerende rol spelen om dit proces tot stand te brengen. Ik denk dat mijn functie zich daartoe leent. We kunnen natuurlijk niet het onmogelijke doen: de resoluties van 1999 zijn al twee keer geactualiseerd. Er zijn in het verleden op het federale niveau diverse formules

uitgeprobeerd: de werkgroep van 28, de dialoog van gemeenschap tot gemeenschap, de Costa en het Forum. We moeten het warm water dus niet opnieuw uitvinden, maar we kunnen wel de meningen bijeenbrengen en erover discussiëren.

Mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, we kunnen uiteraard geen wonderen doen. Toch wil ik de vernieuwing die ik wil doorvoeren graag snel geïmplementeerd zien. Daarom stel ik voor dat ik u binnen een maand een vrijblijvende sneuveltekst bezorg, op basis waarvan alle fracties hun zeg kunnen doen. Tegen de kerstperiode wil ik een definitief beleidsplan klaar hebben: een geactualiseerde versie van het derde beleidsplan van Norbert De Batselier, zeg maar. Zes maanden later moeten we de evaluatie maken en eventueel bijsturen.

Als we al deze ideeën willen realiseren, hebben we natuurlijk het ondersteunend personeel van dit huis nodig, dat hier achter de schermen zeer kwaliteitsvol werk levert. Ook tegenover hen wil ik de grootst mogelijke transparantie aan de dag leggen. Ik ga de komende weken met zo veel mogelijk mensen praten. Ik zal geregeld informeel de directeurs ontmoeten en op vaste tijdstippen samenzitten met de directieraad. Een constructieve dialoog is een basisvoorwaarde voor een goede samenwerking en voor vooruitgang. Het personeel ontvangt binnenkort een uitnodiging voor een kennismakingsmoment.

Met respect voor het werk en voor elkaar komen we al heel ver. We moeten echter ook realistisch zijn: dit huis moet een modern huis zijn, waar ieder zijn verantwoordelijkheid neemt en zijn rechten en plichten kent. Ik heb er het volste vertrouwen in dat we samen deze doelstelling zullen bereiken. Ik dank u. (*Applaus*)

Ik verklaar het Vlaams Parlement geconstitueerd. Hier van zal worden kennis gegeven aan de Vlaamse Regering, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat, het Parlement de la Communauté française, het Parlement wallon, het Parlement der Deutschsprachigen Gemeinschaft, het Brusselse Hoofdstedelijke Parlement, de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Conseil de la Commission communautaire française.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden vanmorgen.

Wij komen om 15 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 11.53 uur.*
